

reggel 5 órakor kezdődött, és az ütemtervnek megfelelően július 3-án este 8 órakor ért véget.

A kampány eredményeképpen június 30-ig csaknem 30 000 zsidót koncentráltak, akik közül 17 201 főt a III. csendőrkerület öt táborában összpontosítottak, 12 204 főt pedig a IV. csendőrkerület három táborában, mint azt a 22.1. táblázat mutatja.

22.1. TÁBLÁZAT
A ZSIDÓK SZÁMA
A III. ÉS A IV. CSENDŐRKERÜLET GETTÓIBAN
ÉS MEGYEI GYŰJTŐTÁBORAIBAN

<i>III. csendőrkerület</i> (<i>Szombathely</i>)		<i>IV. csendőrkerület</i> (<i>Pécs</i>)	
Szombathely	3 609	Pécs	5 963
Zalaegerszeg	3 209	Kaposvár	5 139
Pápa	3 537	Paks	1 083
Sopron	3 385	Összesen	12 185
Sárvár	3 521		
Összesen	17 261		

FORRÁS: Ferenczy 1944. június 30-i jelentése

Alighanem azért, hogy gördülékenyebbé tegye a bevagonírozást, Ferenczy átszállított Sárvárra 609 zsidót Szombathelyről, 209-et Zalaegerszegről, 537-et Pápáról és 385-öt Sopronból. Arra számított, hogy Sárvárról végül 5621 zsidót deportálhat.²¹

A többi csendőrkerülethez hasonlóan a zsidók koncentrációja ezeken a helyeken is nagyobb incidensek nélkül zajlott le. A zsidók olyan rezignáltak és engedelmesek voltak, mint amennyire passzív volt a keresztény lakosság. Az egyházak lelkészeinek magatartása ebben a zsidótlanítási zónában hasonló volt Oberndorf Elek mohácsi evangélikus lelkészéhez, aki nem annyira a zsidók ellen fogantatosított intézkedéseket találta megdöbentőnek („idegen test, melyet el kellett távolítani a nemzet testéből”), mint inkább deportálásuk módszereit. A mohácsi lelkész ezeknek az érzéseinek egy június 30-i levélben adott hangot, melyet Radvánszky Alberthez, a magyar parlament felsőházának alelnökéhez és felekezeti felügyelőjéhez intézett, közbenjárását kérve három mohácsi kikeresztelkedett zsidó érdekében. Radvánszky nevében Vargha Sándor főtitkár válaszolt, és biztosította Oberndorfot, hogy az egyház minden tőle telhetőt megtesz a zsidókkal való embertelen bánásmód megakadályozására, de nem tud radikális változást elérni.